

Arrest

nr. 246 917 van 7 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming bezit u de Afghaanse nationaliteit, bent u Pasjtoen van etnische origine en volgt u de soennitische geloofsstrekking. U bent geboren in het dorp Surkhakhan van het district Qarghai in de provincie Laghman. U verliet het land omwille van problemen met de taliban. Uw vader werkte al zo lang u zich kan herinneren als bewaker van het Sahid Abdul Sattar Lyceum van Surkhakhan. Vijf tot acht maanden voor uw vertrek begon u hem bij te staan in zijn taken als opzichter van deze school. Tijdens deze periode bezochten de taliban uw vader en eisten ze dat hij zou stoppen met zijn job als bewaker van de school. Ze vroegen hem bovendien om een bom te plaatsen en zo de schooldirecteur om het leven te brengen. Uw vader weigerde op deze eisen in te gaan. Ongeveer twintig dagen na dit contact met de

taliban werd uw vader vermoord. Na de begrafenis van uw vader zette u zijn werk als bewaker verder. Enige tijd later werd u zelf door de taliban bedreigd omwille van deze job. Hierop besloot uw oom langs moederszijde dat u het land diende te verlaten. U reisde naar België waar u aankwam op 25 oktober 2015 en op 28 oktober 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende. U vreesde bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u zeven foto's neer van het Sahid Abdul Sattar lyceum.

Op 31 mei 2018 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geloof gehecht aan uw functie als bewaker van een school noch aan uw beweerde verblijfplaatsen in Afghanistan. U tekende op 4 juli 2018 beroep aan tegen deze beslissing. In het kader van dit beroep legde u het rapport "Forced Back to Danger. Asylum-Seekers Returned From Europe to Afghanistan" van Amnesty International van oktober 2017 neer. Op 7 november 2018 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RvV) de beslissing van het Commissariaat-generaal. U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing.

U keerde niet naar Afghanistan terug. Op 22 januari 2019 diende u een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat u foutieve informatie en antwoorden heeft gegeven. U stelt dat u nooit in Afghanistan gewoond heeft, dat u geboren bent in de provincie Buner van Pakistan en daar steeds in het vluchtelingenkamp Kaga Camp gewoond heeft. U verklaart dat mensen u hadden afgeraden te vertellen dat u in Pakistan woonde omdat u dan zou teruggestuurd worden. U geeft verder aan dat uw vader niet overleden is, zoals u voorheen had verklaard, maar dat hij nog steeds in Pakistan woont. U stelt dat u verschillende keren werd opgepakt en naar het politiekantoor werd gebracht. Omwille van de verslechterende situatie van Afgaanse vluchtelingen in Pakistan besloot uw vader u naar Europa te sturen. U stelt niet te kunnen leven in Afghanistan omdat u er geen woning heeft om naar terug te keren en geen middelen heeft om daar te verblijven. U haalt aan dat u geen taskara heeft en zal opgepakt worden door de politie omdat ze u zullen beschouwen als Pakistaan. Bovendien verklaart u dat u zou moeten samenwerken met de taliban omdat ze jongeren rekruteren en u zou gedood worden indien u dit weigert.

Ter staving van uw huidig verzoek legt u een originele PoR-kaart en een geboorteakte neer alsook kopieën van de PoR-kaarten van uw twee jongere broers en uw ouders, de geboorteakte van uw broers S. (...) en J.A. (...), een enveloppe en een schoolcertificaat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens art. 48/4,§2 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofdte van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met

algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond (waaronder uw opleidingsniveau), het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS uw reëel risico bij terugkeer naar uw land van herkomst kan beoordelen. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van elk persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS (15/31012/Z) dd. 4 november 2019, p. 2 : dd. 21 januari 2020, p. 2-3 en dd. 17 februari 2020, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

In het kader van uw huidig verzoek dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw verzoek om internationale bescherming van 28 oktober 2015 heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof werd gehecht aan uw functie als bewaker van een school in uw regio. Evenmin werd er geloof gehecht aan uw beweerde verblijfplaatsen in Afghanistan omdat u beknopte en weinig doorleefde verklaringen aflegde over uw dagelijkse leven en uw verklaringen met betrekking tot lokale landbouw, hulpverlening, incidenten in uw regio (ontvoeringen) en de gouverneur van de provincie Laghman geenszins overtuigden. Tot slot werd een erg gebrekkige kennis van de Afghaanse kalender vastgesteld. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) vóór uw vertrek naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin u daadwerkelijk vóór uw aankomst in België leefde, alsook de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw verzoek vormt, te verzwijgen maakt u door uw eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in.

Van een verzoeker mag ten allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn vluchtmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, zijn regio van herkomst en zijn vluchtmotieven die hier onlosmakelijk mee verbonden zijn. Uit uw verklaringen in het kader van uw huidig verzoek blijkt dat u naar aanleiding van uw verzoek om internationale bescherming van 28 oktober 2015 totaal verzonnen vluchtmotieven naar voor zou hebben gebracht (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 5) en u eveneens leugenachtige verklaringen zou hebben afgelegd met betrekking tot de plaatsen waar u zou hebben geleefd (verklaring DVZ volgend verzoek dd. 30.08.2019, punt 15). Een dergelijke handelswijze getuigt geenszins van een daadwerkelijke gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Dit des te meer gezien u ook tijdens de beroepsprocedure voor de RvV deze leugenachtige verklaringen staande probeerde te houden. Uw verwijzing naar het advies dat u van anderen zou hebben gekregen ontslaat u geenszins van uw voorgenoemde verantwoordelijkheid en biedt geen afdoende verklaring voor uw poging de Belgische instanties moedwillig te misleiden (verklaring DVZ volgend verzoek dd. 30.08.2019, punt 15).

De vaststelling dat u in het kader van uw eerste verzoek gelogen heeft over uw verblijfplaatsen, ondermijnt reeds uw algemene geloofwaardigheid.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u ook in het kader van uw tweede en huidige verzoek geen correct zicht biedt over de Afghaanse regio van herkomst van uw familie, uw familiesamenstelling en uw effectief netwerk in Afghanistan.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u ook in uw huidig verzoek uw verklaarde band met het district Qarghai van de provincie Laghman van Afghanistan geenszins aannemelijk maakt.

Zo moet worden opgemerkt dat u eerst stelt dat uw familie in de winter naar Guldara in Kabul trok en dat ze in de zomer naar Laghman gingen (CGVS 15/31012/Z dd. 4.11.2019, p. 6). Echter, later verklaart u dat uw familie in de zomer naar Koboel ging en in de winter naar de eigen regio (CGVS 15/31012/Z dd. 4.11.2019, p. 7). Deze tegenstrijdigheid is opmerkelijk.

Bovendien moet worden opgemerkt dat op uw PoR-kaart, uw geboorteakte, de kopieën van de PoR-kaarten van uw ouders, de PoR-kaarten van uw broers S. (...) en J.A. (...) en de geboorteaktes van S. (...) en J.A. (...) het dorp Shakerdara in het district Guldara in de provincie Kabul - en dus niet het district Qarghai in de provincie Laghman wordt vermeld als plaats van herkomst van uw familie. Hiermee geconfronteerd door het Commissariaat-generaal stelt u dat er volgens u Guldara staat, dat jullie Kuchi's (nomaden) zijn en zij meestal de hoofdstad als verblijfplaats kiezen (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 27).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u geen enkel objectief en tastbaar bewijs aanbrengt om uw beweerde band met de regio van Surkhakhan van het district Qarghai van de provincie Laghman aan te tonen. Echter, uit bovenstaande besproken documenten kan wel een band met de provincie Koboel worden afgeleid.

Daarenboven moet worden opgemerkt dat u doorheen uw twee verzoeken tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw gezinssamenstelling en de verblijfplaatsen van uw ooms langs moederszijde.

Hieromtrent dient te worden opgemerkt dat u in het kader van uw eerste verzoek voor de DVZ twee jongere broers – met name J.A. (...) en I. (...) - en een zus – met name M. (...) - vermeldt (verklaring DVZ 15/31012 dd. 20.07.2016, punt 17). Bij het eerste persoonlijk onderhoud in het kader van uw tweede en huidige verzoek verklaart u, hiernaar gevraagd, dat al de namen en gegevens van de familieleden die u noemde tijdens eerste verzoek correct waren en voegt u eraan toe dat de officiële naam van één van uw broers S. (...) is en dat I. (...) – dit is de naam die u op de DVZ opgaf - enkel zijn roepnaam is (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 3-4). Bijkomend legt u in het kader van uw huidig verzoek een kopie neer van de PoR-kaarten en de geboorteaktes van deze twee broers. Ook wanneer het Commissariaat-generaal u tijdens het persoonlijk onderhoud van 17 februari 2020 de vraag stelt een volledig overzicht te geven van al uw – al dan niet overleden - broers en zussen verklaart u dat uw vader nog leeft net zowel als u, uw broer, uw andere broer, uw zus en uw moeder (CGVS 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 3). Echter, dit strookt niet met uw daaropvolgende verklaringen voor het Commissariaat-generaal. Immers, wanneer het CGVS u namelijk uitdrukkelijk vraagt of u broers of zussen heeft die al overleden zijn geeft u aan dat er twee of drie broers of zussen heel lang geleden zijn overleden (CGVS, 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 3). U noemt, hiernaar gevraagd, de namen W. (...) en I. (...) en stelt dat dit de twee namen waren die thuis voor hen gebruikt werden (CGVS, 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 3). U vervolgt dat u deze twee namen niet vermeld heeft tijdens uw vorig interview en u enkel diegenen noemde die nog in leven zijn (CGVS, 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 3). Dit biedt echter geenszins een verklaring voor de vaststelling dat u meermaals en door verschillende instanties gevraagd naar een overzicht van uw gezin - en dit inclusief de reeds overleden familieleden - deze overleden familieleden niet vermeldde.

Bovendien legt u ook tegenstrijdige verklaringen af over uw rang van geboorte in het gezin. Zo dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming aangaf enkel jongere broers te hebben (verklaring DVZ 15/31012 dd. 20.07.2016, punt 17) – hetgeen u bevestigt nadat u tijdens het persoonlijk onderhoud van 17 februari 2020 verklaart twee overleden broers te hebben (CGVS, 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 4). Bijkomend stelt u, hiernaar gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud van 17 februari 2020, dat u de eerstgeborene bent (CGVS, 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 4). Het mag dan ook verbazen dat u even later in het persoonlijk onderhoud van 17 februari 2020 plots uw verklaringen aangaande uw geboorterang wijzigt. Zo verklaart u op het ogenblik dat het CGVS meerdere namen met u overloopt om uw familieband met deze personen na te gaan dat u het niet meer kunt volhouden en stelt u dat de overleden broers die u net aanhaalde ouder zijn dan u (CGVS, 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 4-5). U vervolgt dat ze beiden nog in leven zijn en herhaalt dat zowel W. (...) als I. (...) ouder zijn. Bijkomend geeft u aan dat u ook nog een zus heeft die geboren werd na W. (...) (CGVS, 15/31012/Z, 17 februari 2020, p. 5).

Wanneer het Commissariaat u er op wijst dat er bij de aanvang van elk persoonlijk onderhoud benadrukt werd dat u de waarheid moest vertellen en het CGVS vervolgens informeert naar de reden waarom u deze oudere, nog levende, broers niet vermeldde herhaalt u eerst te hebben gelogen en geeft u vervolgens aan dat u bang was (CGVS 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 5). U verklaart, hiernaar gevraagd, dat u bang was omdat u nog nooit zulke dingen meemaakte bij de overheidsdiensten en dat

het als vluchteling niet zo gemakkelijk is (CGVS, 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 5). U stelt dat u bang was om geweigerd en teruggestuurd te worden, geeft aan dat het enkel uw fout is en werpt op dat de druk heel hoog wordt in uw hoofd telkens u naar het Commissariaat komt en het gebouw ziet (CGVS 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 5). Wanneer u, hiernaar gevraagd, aangeeft dat beide oudere broers in Pakistan zouden wonen en het CGVS in dit verband opnieuw vraagt naar de reden van uw angst om de waarheid te vertellen over deze twee broers, stelt u dat u gewoon bang werd, dat u de eerste keer niet de waarheid vertelde en dat er vragen zouden gesteld worden indien u het nu zou vertellen (CGVS 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 5-6). U verklaart dat u vreesde dat er zou geopperd worden dat u met deze twee broers in Pakistan of een buurland perfect zou kunnen terugkeren, concludeert dat het uw eigen fout is en wenst zich te verontschuldigen (CGVS 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 5-6). Deze beweringen bieden echter geen afdoende verklaring voor uw tegenstrijdige verklaringen wat betreft uw gezinssamenstelling. Van een persoon die een verzoek om internationale bescherming indient mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij vanaf het eerste verzoek aan de bevoegde instanties een volledig, waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld geeft over het gezin waarvan hij deel uitmaakt. Op basis van uw wisselende en incoherente verklaringen maakt u het Commissariaatgeneraal dan ook onmogelijk om een duidelijk en correct beeld van uw gezinssamenstelling en desgevallend uw familiaal netwerk te vormen.

Tevens antwoordt u negatief op de vraag of de drie broers van uw moeder bij u in Pakistan hebben gewoond en stelt u dat ze ergens anders woonden (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 10). Dit strookt echter niet met uw verklaringen in het tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS. Immers, wanneer het CGVS u dan een overzicht vraagt van de familie van uw ouders die in het vluchtelingenkamp in Pakistan verbleven op het ogenblik dat u vertrok naar Europa, verklaart u namelijk dat uw oom langs moederszijde en uw oom langs vaderszijde samen in een huis woonden met jullie (CGVS 15/31012/Z dd. 21 januari 2020, p. 13). De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw vroegere huisgenoten/ooms ondermijnt de geloofwaardigheid over uw verklaringen met betrekking tot uw familiaal netwerk dan ook des te meer.

Wanneer het CGVS tijdens het eerste persoonlijk onderhoud van dit verzoek informeert naar de huidige verblijfplaats van uw drie ooms langs moederszijde geeft u aan dat ze in Afghanistan wonen en stelt u dat ze volgens u in uw geboortedorp wonen (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p.10). Echter, wanneer tijdens het tweede persoonlijk onderhoud nogmaals wordt gevraagd waar uw drie ooms langs moederszijde zich bevinden, antwoordt u dat er eentje bij jullie in Pakistan verblijft en dat de rest in Afghanistan woont maar dat u niet weet in welke stad en oppert u dat het Jalalabad of zo kan zijn (CGVS 15/31012/Z dd. 21.01.2020, p. 12). Bovenstaande verklaringen omtrent de verblijfplaatsen van uw ooms langs moederszijde zijn inconsistent, alsook ook uw verklaringen hieromtrent tijdens het derde persoonlijk onderhoud. Hier verklaart u namelijk dat twee ooms langs moederzijde in Surkakan wonen (CGVS dd. 17.02.2020, p. 7).

Omwille van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u bewust informatie probeert achter te houden waardoor u de asielinstanties verhindert om een correct zicht te krijgen op uw familiesamenstelling, hun whereabouts en uw familiaal netwerk in Afghanistan waarop u kunt terugvallen.

Daarnaast moet worden gewezen op tegenstrijdige verklaringen omtrent uw scholing en uw beroepsactiviteiten.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de leerlingen waarmee u les volgde. Zo verklaart u eerst dat u les volgde aan een Pakistaanse school en dat er in deze school geen andere Afghanen waren (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 12). Wanneer het CGVS vervolgens opnieuw de vraag stelt of u de enige Afghaan van de school was verklaart u dat er misschien wel Afghanen waren maar dat u ze niet kende en stelt u naast de kwestie dat er heel veel scholen waren in die regio (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 12-13). Echter, voorgaande beweringen stroken niet met de verklaringen die u wat verder in het persoonlijk onderhoud aflegt. Immers, gevraagd naar de vrienden die u op school had gedurende deze drie jaar geeft u de namen van R.G. (...), S. (...) en I. (...) (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 14). Voorts stelt u, hiernaar gevraagd, dat zij ook afkomstig waren van Afghanistan, vervolgt u dat uw regio iets hoger lag, dat zij van lagergelegen gebieden waren en dat jullie in dezelfde klas zaten (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 14). Bovendien haalt u, volledig in strijd met voorgaande verklaringen, aan dat er veel Afghanen naar de school gingen waar u drie jaar studeerde (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 16).

Bijkomend slaagt u er niet in spontaan de periode te benoemen waarin u naar school ging in Pakistan. Wanneer het CGVS informeert naar de periode waarin u school liep, verwijst u laconiek naar het door u neergelegde schooldocument, stelt u het niet van buiten te weten en verklaart u dit door de vaststelling dat uw moeder erg ziek is en u verdrietig bent (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 13). U vervolgt dat ze u zei dat ze zou sterven en dat u op bezoek moest komen doch geeft aan dat dit niet mogelijk zou zijn (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 13). Deze verklaring volstaat echter geenszins om uw gebrekkige kennis inzake uw schoolgaande periode te verklaren. Nog vreemder zijn

uw daaropvolgende verklaringen wat betreft uw leeftijd op het ogenblik dat u naar school begon te gaan. Hiernaar gevraagd geeft u aan dat u reeds 17 of 18 en dus bijna meerderjarig zou geweest zijn toen u startte met de school (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 13). Wanneer het Commissariaat-generaal u op het einde van het persoonlijk aangeeft te verwachten dat u kan vertellen hoe oud u was toen u daar naar school ging stelt u louter dat uw leeftijd op uw PoR-kaart staat (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 29). Nadat het CGVS u de vraag opnieuw stelt verklaart u echt niet te weten hoe oud u was en herhaalt u uw voorgaande bewering ongeveer 17 of 18 jaar geweest te zijn (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 29). Wanneer het Commissariaat aangeeft dat u 17 jaar was toen u hier in België aankwam (zie leeftijdsbepaling in administratief dossier) en uw verklaringen dus geenszins geloofwaardig zijn, geeft u de weinig verhelderende uitleg te weten dat u naar die school ging en dat u die leeftijd zomaar vertelde (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 29). Deze verklaring wordt niet aanvaard. Voorts legt u ook bevreemdende verklaringen af wat betreft de maand waarin het schooljaar startte. Hiernaar gevraagd stelt u de naam van de maand niet te kennen en geeft u vaag aan dat het na de eerste maand was van de Pakistaanse kalender (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 16). Wanneer het Commissariaat u even later concludeert dat u klaarblijkelijk wel onderwezen werd in wetenschappen en wiskunde maar de maanden van het jaar niet kent antwoordt u volledig naast de kwestie dat jullie verschillende vakken hadden en stelt u dat het niet zo is dat men het jullie nooit vertelde maar dat u te zwak was om iets te leren (CGVS, 15/31012/Z, 4 november 2019, p. 16). U vervolgt dat u wel Engels, wiskunde en wetenschappen had maar dat het geen goede school was, jullie daar veel zaten te praten en dat de meeste leerkrachten afwezig waren (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 16). U sluit af met de vermelding dat de leerkrachten hun salaris gewoon krijgen elke maand of ze nu les geven of niet (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 16). Deze beweringen werpen geenszins een ander licht op de vaststelling dat het geen steek houdt dat u na drie jaar – al dan niet kwalitatief - onderwezen te zijn in onder meer wiskunde, talen en wetenschappen, niet zou kunnen aangeven in welke maand het schooljaar begint.

Wanneer u op het einde van het persoonlijk onderhoud van 4 november 2019 geconfronteerd wordt met de vaststelling dat u bijzonder tegenstrijdige verklaringen aflegt wat betreft uw vrienden op school stelt u dat u mogelijks de vraag niet goed begrepen heeft, verklaart u veel stress, hoofdpijn en verdriet te hebben omwille van uw moeder en stelt u dat uw gedachten even weg waren (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 29). U herhaalt vervolgens dat uw vrienden weldegelijk Afghanen waren en verklaart dat u duizelig bent, u uw best doet doch zich niet goed kan concentreren en geeft aan dat u 's nachts gewoon op straat slaapt (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 29). Wanneer het Commissariaat uw moeilijke situatie erkent en u vervolgens wijst op het aanzienlijke belang van het persoonlijk onderhoud verklaart u de volledige waarheid te hebben verteld, haalt u de mogelijkheid aan dat er dingen zijn misgelopen en verklaart u dat u niets moest verzinnen. U concludeert dat uw eerste verzoek om internationale bescherming gelogen was en u nu de waarheid zal vertellen (CGVS 15/31012/ Z dd. 4 november 2019, p. 29).

Het mag dan ook verbazen dat u, wanneer het Commissariaat-generaal vervolgens informeert naar de datum die op het door u neergelegde schoolattest staat, eerst herhaalt dat u de waarheid wil vertellen en vervolgens stelt dat het door u neergelegde schooldocument vals is (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 29). U vervolgt dat u wel naar deze school ging, geeft aan dat u de laatste maand dat u les volgde niets betaald heeft en stelt dat u achteraf belde om een attest te krijgen van de school waarna uw familie een bewijs heeft gekocht (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 29). U verklaart bijkomend dat u al vijf jaar in een heel moeilijke situatie zit en uw best deed voor authentieke documenten maar het schoolattest enkel kon kopen, hetgeen uw gezin gedaan heeft. Voorts verklaart u dat uw broer 3000 roepies moest betalen voor het attest en stelt u dat de directeur het document niet wilde geven (CGVS, 15/31012/Z, 4 november 2019, p. 29).

Wanneer het Commissariaat-generaal u even later confronteert met de vaststelling dat ook uw verklaringen over de schoolperiode erg twijfelachtig zijn, wijzigt u uw verklaringen wederom en stelt u dat u nooit naar deze school bent gegaan (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 30). U vervolgt dat mensen u vertelden dat uw documenten onvoldoende waren en dat u schooldocumenten moest neerleggen (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 30). Deze verwijzing naar het advies van anderen ontslaat u geenszins van uw verantwoordelijkheid ten opzichte van de bevoegde Belgische instanties en biedt geenszins verschoning voor uw veelvuldige incoherente verklaringen over uw opleiding en uw meermaals wisselende verklaringen hieromtrent.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u ook tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw professionele activiteiten.

Wanneer het CGVS u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud de vraag stelt of u uw vader ooit moest helpen met zijn werk, stelt u van niet (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 12). Later stelt u in datzelfde persoonlijk onderhoud dat u professioneel niets heeft gedaan maar dat u wel continu herstellingen uitvoerde aan uw eigen huis (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 30). Echter,

tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u uw vader hielp met het verkopen van stoffen en textiel (CGVS 15/31012/Z dd. 21.01.2020, p. 5). Bovenstaande verklaringen zijn niet verenigbaar met elkaar.

Omwille van het geheel aan bovenstaande vaststelling dient er te worden besloten dat u de asielinstanties bewust geen zicht wil bieden over uw werkelijke opleidingsniveau en uw werkelijke beroepsactiviteiten.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat u geen correct zicht wilt bieden op de Afghaanse regio van herkomst van uw familie, uw familiesamenstelling, uw effectief netwerk in Afghanistan, uw scholing en uw beroepsactiviteiten.

Deze elementen zijn nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw afkomst, identiteit, profiel en familiale situatie kan niet genoeg benadrukt worden. Deze elementen zijn van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers op basis hiervan dat de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Door geen zicht te bieden op uw profiel en familiale situatie maakt u het de asielinstanties ook onmogelijk om zicht te krijgen op uw werkelijk profiel en het al dan niet bestaan van een sociaal netwerk zodat evenmin kan worden nagegaan of u op basis van uw profiel nood hebt aan bescherming.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uw verklaring dat u in Afghanistan gerekruteerd zou worden door de taliban gezien zij jonge krachten nodig hebben en dat u geen taskara heeft, hetgeen tot uw arrestatie zou leiden omdat de Afghaanse overheid zou denken dat u Pakistaan bent (CGVS 15/31012/Z dd. 21.01.2020, p. 14), dient te worden opgemerkt dat dit louter blote beweringen zijn die u niet heeft kunnen staven aan de hand van enig concreet gegeven. Immers, wanneer het Commissariaat-generaal informeert naar de concrete dingen die u op vlak van rekrutering meemaakte, stelt u algemeen dat dit altijd zo gaat, verklaart u vaag dat de taliban of Daesh u zal komen rekruteren omdat u jong bent en vervolgt u – naast de kwestie - dat de politie u zal vangen en opsluiten omdat u geen taskara heeft (CGVS 15/31012/Z dd. 21 januari 2020, p.14).

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade.

De door u neergelegde enveloppe toont louter aan dat u briefwisseling vanuit Pakistan heeft ontvangen en kan bijgevolg bovenstaande beoordeling en beslissing niet wijzigen.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 21.01.2020 en 17.02.2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 03.03.2020. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste (en tevens enig) middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Omtrent zijn afkomst van en band met het district Qarghai, in de provincie Laghman in Afghanistan, doet verzoeker gelden:

"Zoals verzoekende partij verklaarde tijdens haar tweede asielaanvraag heeft zij nooit in Afghanistan gewoond, maar is zij :geboren in Pakistan en heeft zij er haar hele leven als een Afghaanse vluchteling

gewoond. Zij heeft dit tijdens haar eerste asielaanvraag niet durven vertellen uit schrik terug gestuurd te worden naar Pakistan. Zij werd bang geaakt door kennissen die haar aanraadden om haar verblijf in Pakistan te verzwijgen.

Tijdens haar huidige asielaanvraag heeft verzoekende partij volledige open kaart gespeeld en heeft ze met tal van bewijzen aangetoond dat zij interdaad geboren is in Pakistan en dat zij en haar hele familie er geregistreerd zijn als Afghaanse vluchtelingen.

Verwerende partij verwijt verzoekende partij dat op hun geboorteaktes en kopieën van de POR-Kaarten Shakerdara in het district Guldara in de provincie Kabul als plaats van herkomst vermeld wordt:

(...)

Nogmaals, verzoekende partij heeft nooit in Afghanistan gewoond en heeft noch een voet gezet in Laghman, noch in Kabul. Zij heeft ook verklaard dat zij nomaden (Kuchi's) zijn en heel vaak rondtrokken. Haar familie was echter de meeste tijd in Qarghiani, voor hun vlucht naar Pakistan. Vandaar ook dat verzoekende partij heeft verklaard van Qahiani afkomstig te zijn.

Verzoekende partij heeft dit tevens uitgeklaard tijdens het gehoor: p. 12 CGVS

(...)

Dient bovendien te worden opgemerkt dat verwerende partij op geen enkel ogenblik een onderzoek heeft gedaan naar de Quchi herkomst van verzoekende partij en het gevaar dat zij zou lopen bij gedwongen terugkeer naar Afghanistan".

Verder betoogt verzoeker:

"Verzoekende partij meent dat haar geen tegenstrijdigheden kunne verweten worden tussen haar verklaringen op ed DVZ en haar gehoren op het CGVS. Immers, op de DVZ kreeg zij amper tijd om alles uit te leggen en werd zij telkens onderbroken. Zij kreeg niet de kans om eventuele misverstanden weg te werken. Verwerende partij had 3 gehoren op het CGVS nodig om het relaas van verzoekende partij goed te begrijpen; zij kan dan bezwaarlijk menen dat verzoekende partij op die 20 minuten op de DVZ haar hele relaas, gezinssamenstelling,... moest kunnen vertellen. Dit is niet ernstig."

Voorts voert verzoeker aan:

"Verwerende partij focust zich vervolgens op details om het relaas van verzoekende partij in twijfel te trekken. Zo valt zij over het feit dat verzoekende partij de ene keer verklaard zou hebben dat er wel en de andere keer geen andere Afghanen in haar school zaten, of dat zij er niet in zou slagen aan te geven in welke periode zij school liep in Pakistan,...

Verzoekende partij begrijpt de redenering van verwerende partij niet. Zij heeft ten overvloede aangetoond dat zij in Pakistan is geboren, dat zij er haar hele leven heeft gewoond en dat zij er geregistreerd was als Afghaanse vluchteling:

Zo beschreef de scholen en universiteiten die in Pakistan aanwezig waren in de buurt waar zij woonde:

(...)

en p. 15 CGVS I

(...)

Ze benoemde de plaatsen die zij allemaal bezocht met haar vader in Pakistan: p.5 CGVS

(...)

Zij kon haar kamp in Pakistan moeiteloos beschrijven: p. 6 CGVS II

(...)

Zij kon bijvoorbeeld ook vertellen over incidenten die zich voordeden in het kamp net voor haar vertrek: p. 7 CGVS II

(...)

Uit al het voorgaande blijkt duidelijk dat verzoekende partij geboren werd in Pakistan en haar hele leven als Afghaanse vluchteling heeft gewoond.

Zij heeft geen enkele band met Afghanistan en heeft er nooit verbleven.

Verwerende partij baseert zich op pietluttigheden en vermeende tegenstellingen om het relaas van verzoekende partij in twijfel te trekken."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofddorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het onderhavige verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden bleken, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, wiens familie oorspronkelijk afkomstig is van het district Qarghai in de provincie Laghman. Hij stelt niet naar zijn zelfverklaarde land en regio van herkomst te kunnen gaan en nood te hebben aan internationale bescherming.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). De verzoeker om internationale bescherming is overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In dit kader, wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“In het kader van uw huidig verzoek dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw verzoek om internationale bescherming van 28 oktober 2015 heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof werd gehecht aan uw functie als bewaker van een school in uw regio. Evenmin werd er geloof gehecht aan uw beweerde verblijfplaatsen in Afghanistan omdat u beknopte en weinig doorleefde verklaringen aflegde over uw dagelijkse leven en uw verklaringen met betrekking tot lokale landbouw, hulpverlening, incidenten in uw regio (ontvoeringen) en de gouverneur van de provincie Laghman geenszins overtuigden. Tot slot werd een erg gebrekkige kennis van de Afghaanse kalender vastgesteld. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) vóór uw vertrek naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin u daadwerkelijk vóór uw aankomst in België leefde, alsook de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw verzoek vormt, te verzwijgen maakt u door uw eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het

bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in.

Van een verzoeker mag ten allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn vluchtmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, zijn regio van herkomst en zijn vluchtmotieven die hier onlosmakelijk mee verbonden zijn. Uit uw verklaringen in het kader van uw huidig verzoek blijkt dat u naar aanleiding van uw verzoek om internationale bescherming van 28 oktober 2015 totaal verzonnen vluchtmotieven naar voor zou hebben gebracht (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 5) en u eveneens leugenachtige verklaringen zou hebben afgelegd met betrekking tot de plaatsen waar u zou hebben geleefd (verklaring DVZ volgend verzoek dd. 30.08.2019, punt 15). Een dergelijke handelswijze getuigt geenszins van een daadwerkelijke gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Dit des te meer gezien u ook tijdens de beroepsprocedure voor de RvV deze leugenachtige verklaringen staande probeerde te houden. Uw verwijzing naar het advies dat u van anderen zou hebben gekregen ontslaat u geenszins van uw voorgenoemde verantwoordelijkheid en biedt geen afdoende verklaring voor uw poging de Belgische instanties moedwillig te misleiden (verklaring DVZ volgend verzoek dd. 30.08.2019, punt 15).

De vaststelling dat u in het kader van uw eerste verzoek gelogen heeft over uw verblijfplaatsen, ondermijnt reeds uw algemene geloofwaardigheid."

Verzoeker laat deze motieven geheel ongemoeid. Derhalve blijven zij onverminderd gelden. Dat verzoeker gedurende zijn volledige eerste procedure internationale bescherming dermate leugenachtige verklaringen aflegde over zijn herkomst, verblijfplaats(en), levensloop, achtergrond, problemen en situatie, zonder hiervoor ook maar enige dienstige verklaring aan te reiken, doet op ernstige wijze afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van zijn gezegden.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u ook in uw huidig verzoek uw verklaarde band met het district Qarghai van de provincie Laghman van Afghanistan geenszins aannemelijk maakt.

Zo moet worden opgemerkt dat u eerst stelt dat uw familie in de winter naar Guldara in Kabul trok en dat ze in de zomer naar Laghman gingen (CGVS 15/31012/Z dd. 4.11.2019, p. 6). Echter, later verklaart u dat uw familie in de zomer naar Kaboel ging en in de winter naar de eigen regio (CGVS 15/31012/Z dd. 4.11.2019, p. 7). Deze tegenstrijdigheid is opmerkelijk.

Bovendien moet worden opgemerkt dat op uw PoR-kaart, uw geboorteakte, de kopieën van de PoR-kaarten van uw ouders, de PoR-kaarten van uw broers S. (...) en J.A. (...) en de geboorteaktes van S. (...) en J.A. (...) het dorp Shakerdara in het district Guldara in de provincie Kabul - en dus niet het district Qarghai in de provincie Laghman wordt vermeld als plaats van herkomst van uw familie. Hiermee geconfronteerd door het Commissariaat-generaal stelt u dat er volgens u Guldara staat, dat jullie Kuchi's (nomaden) zijn en zij meestal de hoofdstad als verblijfplaats kiezen (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 27).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u geen enkel objectief en tastbaar bewijs aanbrengt om uw beweerde band met de regio van Surkhakhan van het district Qarghai van de provincie Laghman aan te tonen. Echter, uit bovenstaande besproken documenten kan wel een band met de provincie Kaboel worden afgeleid."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich immers tot een loutere herhaling en bevestiging van een aantal van zijn eerder afgelegde verklaringen. Hiermee doet hij op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van zijn eerdere gezegden gedane vaststellingen, biedt hij geenszins een verklaring voor de tegenstrijdige verklaringen omtrent de verblijfplaatsen van zijn familie doorheen de verschillende seizoenen en laat hij de vaststellingen omtrent de documenten van zijn broers, zijn verklaringen dienaangaande en het gegeven dat hij geen enkel objectief en tastbaar bewijs bijbrengt ter staving van zijn beweerde band met het district Qarghai in de provincie Laghman volledig onverlet.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Daarenboven moet worden opgemerkt dat u doorheen uw twee verzoeken tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw gezinssamenstelling en de verblijfplaatsen van uw ooms langs moederszijde.

Hieromtrent dient te worden opgemerkt dat u in het kader van uw eerste verzoek voor de DVZ twee jongere broers – met name J.A. (...) en I. (...) - en een zus – met name M. (...) - vermeldt (verklaring DVZ 15/31012 dd. 20.07.2016, punt 17). Bij het eerste persoonlijk onderhoud in het kader van uw tweede en huidige verzoek verklaart u, hiernaar gevraagd, dat al de namen en gegevens van de familieleden die u noemde tijdens eerste verzoek correct waren en voegt u eraan toe dat de officiële naam van één van uw broers S. (...) is en dat I. (...) – dit is de naam die u op de DVZ opgaf - enkel zijn roepnaam is (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 3-4). Bijkomend legt u in het kader van uw

huidig verzoek een kopie neer van de PoR-kaarten en de geboorteaktes van deze twee broers. Ook wanneer het Commissariaat-generaal u tijdens het persoonlijk onderhoud van 17 februari 2020 de vraag stelt een volledig overzicht te geven van al uw – al dan niet overleden - broers en zussen verklaart u dat uw vader nog leeft net zowel als u, uw broer, uw andere broer, uw zus en uw moeder (CGVS 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 3). Echter, dit strookt niet met uw daaropvolgende verklaringen voor het Commissariaat-generaal. Immers, wanneer het CGVS u namelijk uitdrukkelijk vraagt of u broers of zussen heeft die al overleden zijn geeft u aan dat er twee of drie broers of zussen heel lang geleden zijn overleden (CGVS, 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 3). U noemt, hiernaar gevraagd, de namen W. (...) en I. (...) en stelt dat dit de twee namen waren die thuis voor hen gebruikt werden (CGVS, 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 3). U vervolgt dat u deze twee namen niet vermeld heeft tijdens uw vorig interview en u enkel diegenen noemde die nog in leven zijn (CGVS, 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 3). Dit biedt echter geenszins een verklaring voor de vaststelling dat u meermaals en door verschillende instanties gevraagd naar een overzicht van uw gezin - en dit inclusief de reeds overleden familieleden - deze overleden familieleden niet vermeldde.

Bovendien legt u ook tegenstrijdige verklaringen af over uw rang van geboorte in het gezin. Zo dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming aangaf enkel jongere broers te hebben (verklaring DVZ 15/31012 dd. 20.07.2016, punt 17) – hetgeen u bevestigt nadat u tijdens het persoonlijk onderhoud van 17 februari 2020 verklaart twee overleden broers te hebben (CGVS, 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 4). Bijkomend stelt u, hiernaar gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud van 17 februari 2020, dat u de eerstgeborene bent (CGVS, 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 4). Het mag dan ook verbazen dat u even later in het persoonlijk onderhoud van 17 februari 2020 plots uw verklaringen aangaande uw geboorterang wijzigt. Zo verklaart u op het ogenblik dat het CGVS meerdere namen met u overloopt om uw familieband met deze personen na te gaan dat u het niet meer kunt volhouden en stelt u dat de overleden broers die u net aanhaalde ouder zijn dan u (CGVS, 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 4-5). U vervolgt dat ze beiden nog in leven zijn en herhaalt dat zowel W. (...) als I. (...) ouder zijn. Bijkomend geeft u aan dat u ook nog een zus heeft die geboren werd na W. (...) (CGVS, 15/31012/Z, 17 februari 2020, p. 5).

Wanneer het Commissariaat u er op wijst dat er bij de aanvang van elk persoonlijk onderhoud benadrukt werd dat u de waarheid moest vertellen en het CGVS vervolgens informeert naar de reden waarom u deze oudere, nog levende, broers niet vermeldde herhaalt u eerst te hebben gelogen en geeft u vervolgens aan dat u bang was (CGVS 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 5). U verklaart, hiernaar gevraagd, dat u bang was omdat u nog nooit zulke dingen meemaakte bij de overheidsdiensten en dat het als vluchteling niet zo gemakkelijk is (CGVS, 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 5). U stelt dat u bang was om geweigerd en teruggestuurd te worden, geeft aan dat het enkel uw fout is en werpt op dat de druk heel hoog wordt in uw hoofd telkens u naar het Commissariaat komt en het gebouw ziet (CGVS 1531012Z dd. 17 februari 2020, p. 5). Wanneer u, hiernaar gevraagd, aangeeft dat beide oudere broers in Pakistan zouden wonen en het CGVS in dit verband opnieuw vraagt naar de reden van uw angst om de waarheid te vertellen over deze twee broers, stelt u dat u gewoon bang werd, dat u de eerste keer niet de waarheid vertelde en dat er vragen zouden gesteld worden indien u het nu zou vertellen (CGVS 15/31012/ Z dd. 17 februari 2020, p. 5-6). U verklaart dat u vreesde dat er zou geopperd worden dat u met deze twee broers in Pakistan of een buurland perfect zou kunnen terugkeren, concludeert dat het uw eigen fout is en wenst zich te verontschuldigen (CGVS 15/31012/Z dd. 17 februari 2020, p. 5-6). Deze beweringen bieden echter geen afdoende verklaring voor uw tegenstrijdige verklaringen wat betreft uw gezinssamenstelling. Van een persoon die een verzoek om internationale bescherming indient mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij vanaf het eerste verzoek aan de bevoegde instanties een volledig, waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld geeft over het gezin waarvan hij deel uitmaakt. Op basis van uw wisselende en incoherente verklaringen maakt u het Commissariaat-generaal dan ook onmogelijk om een duidelijk en correct beeld van uw gezinssamenstelling en desgevallend uw familiaal netwerk te vormen.

Tevens antwoordt u negatief op de vraag of de drie broers van uw moeder bij u in Pakistan hebben gewoond en stelt u dat ze ergens anders woonden (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 10). Dit strookt echter niet met uw verklaringen in het tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS. Immers, wanneer het CGVS u dan een overzicht vraagt van de familie van uw ouders die in het vluchtelingenkamp in Pakistan verbleven op het ogenblik dat u vertrok naar Europa, verklaart u namelijk dat uw oom langs moederszijde en uw oom langs vaderszijde samen in een huis woonden met jullie (CGVS 15/31012/Z dd. 21 januari 2020, p. 13). De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw vroegere huisgenoten/ooms ondermijnt de geloofwaardigheid over uw verklaringen met betrekking tot uw familiaal netwerk dan ook des te meer.

Wanneer het CGVS tijdens het eerste persoonlijk onderhoud van dit verzoek informeert naar de huidige verblijfplaats van uw drie ooms langs moederszijde geeft u aan dat ze in Afghanistan wonen en stelt u dat ze volgens u in uw geboortedorp wonen (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p.10). Echter,

wanneer tijdens het tweede persoonlijk onderhoud nogmaals wordt gevraagd waar uw drie ooms langs moederszijde zich bevinden, antwoordt u dat er eentje bij jullie in Pakistan verblijft en dat de rest in Afghanistan woont maar dat u niet weet in welke stad en oppert u dat het Jalalabad of zo kan zijn (CGVS 15/31012/Z dd. 21.01.2020, p. 12). Bovenstaande verklaringen omtrent de verblijfplaatsen van uw ooms langs moederszijde zijn inconsistent, alsook ook uw verklaringen hieromtrent tijdens het derde persoonlijk onderhoud. Hier verklaart u namelijk dat twee ooms langs moederzijde in Surkakan wonen (CGVS dd. 17.02.2020, p. 7).

Omwille van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u bewust informatie probeert achter te houden waardoor u de asielinstanties verhindert om een correct zicht te krijgen op uw familiesamenstelling, hun whereabouts en uw familiaal netwerk in Afghanistan waarop u kunt terugvallen."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Met zijn loutere verwijzing naar de korte duur van het interview bij de DVZ, kan hij namelijk in het geheel niet verklaren waarom de verklaringen die hij aldaar aflegde omtrent zijn familieleden dermate in strijd waren met zijn latere verklaringen dienaangaande. Hoe dan ook biedt verzoeker met deze uitleg geen verklaring voor het gegeven dat, zoals genoegzaam blijkt uit zijn voormelde verklaringen, hij ook in de loop van zijn verscheidene persoonlijke onderhouden bij het CGVS meermaals kennelijk en frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent zijn meest naaste familieleden zoals zijn broers en zussen, omtrent zijn ooms en omtrent zijn geboortelang.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Daarnaast moet worden gewezen op tegenstrijdige verklaringen omtrent uw scholing en uw beroepsactiviteiten.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de leerlingen waarmee u les volgde. Zo verklaart u eerst dat u les volgde aan een Pakistaanse school en dat er in deze school geen andere Afghanen waren (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 12). Wanneer het CGVS vervolgens opnieuw de vraag stelt of u de enige Afghaan van de school was verklaart u dat er misschien wel Afghanen waren maar dat u ze niet kende en stelt u naast de kwestie dat er heel veel scholen waren in die regio (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 12-13). Echter, voorgaande beweringen stroken niet met de verklaringen die u wat verder in het persoonlijk onderhoud aflegt. Immers, gevraagd naar de vrienden die u op school had gedurende deze drie jaar geeft u de namen van R.G. (...), S. (...) en I. (...) (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 14). Voorts stelt u, hiernaar gevraagd, dat zij ook afkomstig waren van Afghanistan, vervolgt u dat uw regio iets hoger lag, dat zij van lagergelegen gebieden waren en dat jullie in dezelfde klas zaten (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 14). Bovendien haalt u, volledig in strijd met voorgaande verklaringen, aan dat er veel Afghanen naar de school gingen waar u drie jaar studeerde (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 16).

Bijkomend slaagt u er niet in spontaan de periode te benoemen waarin u naar school ging in Pakistan. Wanneer het CGVS informeert naar de periode waarin u school liep, verwijst u laconiek naar het door u neergelegde schooldocument, stelt u het niet van buiten te weten en verklaart u dit door de vaststelling dat uw moeder erg ziek is en u verdrietig bent (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 13). U vervolgt dat ze u zei dat ze zou sterven en dat u op bezoek moest komen doch geeft aan dat dit niet mogelijk zou zijn (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 13). Deze verklaring volstaat echter geenszins om uw gebrekkige kennis inzake uw schoolgaande periode te verklaren. Nog vreemder zijn uw daaropvolgende verklaringen wat betreft uw leeftijd op het ogenblik dat u naar school begon te gaan. Hiernaar gevraagd geeft u aan dat u reeds 17 of 18 en dus bijna meerderjarig zou geweest zijn toen u startte met de school (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 13). Wanneer het Commissariaat-generaal u op het einde van het persoonlijk aangeeft te verwachten dat u kan vertellen hoe oud u was toen u daar naar school ging stelt u louter dat uw leeftijd op uw PoR-kaart staat (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 29). Nadat het CGVS u de vraag opnieuw stelt verklaart u echt niet te weten hoe oud u was en herhaalt u uw voorgaande bewering ongeveer 17 of 18 jaar geweest te zijn (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 29). Wanneer het Commissariaat aangeeft dat u 17 jaar was toen u hier in België aankwam (zie leeftijdsbepaling in administratief dossier) en uw verklaringen dus geenszins geloofwaardig zijn, geeft u de weinig verhelderende uitleg te weten dat u naar die school ging en dat u die leeftijd zomaar vertelde (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 29). Deze verklaring wordt niet aanvaard. Voorts legt u ook bevreemdende verklaringen af wat betreft de maand waarin het schooljaar startte. Hiernaar gevraagd stelt u de naam van de maand niet te kennen en geeft u vaag aan dat het na de eerste maand was van de Pakistaanse kalender (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 16). Wanneer het Commissariaat u even later concludeert dat u klaarblijkelijk wel onderwezen werd in wetenschappen en wiskunde maar de maanden van het jaar niet kent antwoordt u volledig naast de kwestie dat jullie verschillende vakken hadden en stelt u dat het niet zo is dat men het jullie nooit vertelde maar dat u te zwak was om iets te leren (CGVS, 15/31012/Z, 4 november 2019, p. 16). U vervolgt dat u wel Engels, wiskunde en wetenschappen had maar dat het geen goede school was, jullie

daar veel zaten te praten en dat de meeste leerkrachten afwezig waren (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 16). U sluit af met de vermelding dat de leerkrachten hun salaris gewoon krijgen elke maand of ze nu les geven of niet (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 16). Deze beweringen werpen geenszins een ander licht op de vaststelling dat het geen steek houdt dat u na drie jaar – al dan niet kwalitatief - onderwezen te zijn in onder meer wiskunde, talen en wetenschappen, niet zou kunnen aangeven in welke maand het schooljaar begint.

Wanneer u op het einde van het persoonlijk onderhoud van 4 november 2019 geconfronteerd wordt met de vaststelling dat u bijzonder tegenstrijdige verklaringen aflegt wat betreft uw vrienden op school stelt u dat u mogelijks de vraag niet goed begrepen heeft, verklaart u veel stress, hoofdpijn en verdriet te hebben omwille van uw moeder en stelt u dat uw gedachten even weg waren (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 29). U herhaalt vervolgens dat uw vrienden weldegelijk Afghanen waren en verklaart dat u duizelig bent, u uw best doet doch zich niet goed kan concentreren en geeft aan dat u 's nachts gewoon op straat slaapt (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 29). Wanneer het Commissariaat uw moeilijke situatie erkent en u vervolgens wijst op het aanzienlijke belang van het persoonlijk onderhoud verklaart u de volledige waarheid te hebben verteld, haalt u de mogelijkheid aan dat er dingen zijn misgelopen en verklaart u dat u niets moest verzinnen. U concludeert dat uw eerste verzoek om internationale bescherming gelogen was en u nu de waarheid zal vertellen (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 29).

Het mag dan ook verbazen dat u, wanneer het Commissariaat-generaal vervolgens informeert naar de datum die op het door u neergelegde schoolattest staat, eerst herhaalt dat u de waarheid wil vertellen en vervolgens stelt dat het door u neergelegde schooldocument vals is (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 29). U vervolgt dat u wel naar deze school ging, geeft aan dat u de laatste maand dat u les volgde niets betaald heeft en stelt dat u achteraf belde om een attest te krijgen van de school waarna uw familie een bewijs heeft gekocht (CGVS, 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 29). U verklaart bijkomend dat u al vijf jaar in een heel moeilijke situatie zit en uw best deed voor authentieke documenten maar het schoolattest enkel kon kopen, hetgeen uw gezin gedaan heeft. Voorts verklaart u dat uw broer 3000 roepies moest betalen voor het attest en stelt u dat de directeur het document niet wilde geven (CGVS, 15/31012/Z, 4 november 2019, p. 29).

Wanneer het Commissariaat-generaal u even later confronteert met de vaststelling dat ook uw verklaringen over de schoolperiode erg twijfelachtig zijn, wijzigt u uw verklaringen wederom en stelt u dat u nooit naar deze school bent gegaan (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 30). U vervolgt dat mensen u vertelden dat uw documenten onvoldoende waren en dat u schooldocumenten moest neerleggen (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 30). Deze verwijzing naar het advies van anderen ontslaat u geenszins van uw verantwoordelijkheid ten opzichte van de bevoegde Belgische instanties en biedt geenszins verschoning voor uw veelvuldige incoherente verklaringen over uw opleiding en uw meermaals wisselende verklaringen hieromtrent.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u ook tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw professionele activiteiten.

Wanneer het CGVS u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud de vraag stelt of u uw vader ooit moest helpen met zijn werk, stelt u van niet (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 12). Later stelt u in datzelfde persoonlijk onderhoud dat u professioneel niets heeft gedaan maar dat u wel continu herstellingen uitvoerde aan uw eigen huis (CGVS 15/31012/Z dd. 4 november 2019, p. 30). Echter, tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u uw vader hielp met het verkopen van stoffen en textiel (CGVS 15/31012/Z dd. 21.01.2020, p. 5). Bovenstaande verklaringen zijn niet verenigbaar met elkaar.

Omwille van het geheel aan bovenstaande vaststelling dient er te worden besloten dat u de asielinstanties bewust geen zicht wil bieden over uw werkelijke opleidingsniveau en uw werkelijke beroepsactiviteiten."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij beperkt zich namelijk tot een poging om de voormelde vaststellingen te minimaliseren en tracht ten onrechte te laten uitschijnen dat deze vaststellingen betrekking zouden hebben op details in zijn relaas. Zeker na de manifest leugenachtige verklaringen die hij in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming aflegde over zijn levensloop, mocht, mede gelet op hetgeen reeds hoger werd aangegeven omtrent de op hem rustende medewerkingsplicht, worden verwacht dat hij in het kader van zijn huidige verzoek over dermate cruciale elementen, eigen aan zijn persoon en bepalend voor zijn profiel, volledige duidelijkheid zou verschaffen en waarheidsgetrouwe verklaringen zou afleggen. Dat verzoeker weigert zulks te doen, doet op ernstige wijze afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Verzoekers scholing, professionele situatie en profiel vormen immers weldegelijk cruciale gegevens voor de inschatting van zijn persoonlijke situatie en nood aan internationale bescherming.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing met reden geconcludeerd:

“Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat u geen correct zicht wilt bieden op de Afghaanse regio van herkomst van uw familie, uw familiesamenstelling, uw effectief netwerk in Afghanistan, uw scholing en uw beroepsactiviteiten.

Deze elementen zijn nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw afkomst, identiteit, profiel en familiale situatie kan niet genoeg benadrukt worden. Deze elementen zijn van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers op basis hiervan dat de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Door geen zicht te bieden op uw profiel en familiale situatie maakt u het de asielinstanties ook onmogelijk om zicht te krijgen op uw werkelijk profiel en het al dan niet bestaan van een sociaal netwerk zodat evenmin kan worden nagegaan of u op basis van uw profiel nood hebt aan bescherming.”

Verzoeker laat de bestreden beslissing voor het overige onverlet waar gesteld wordt:

“Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uw verklaring dat u in Afghanistan gerekruteerd zou worden door de taliban gezien zij jonge krachten nodig hebben en dat u geen taskara heeft, hetgeen tot uw arrestatie zou leiden omdat de Afghaanse overheid zou denken dat u Pakistaan bent (CGVS 15/31012/Z dd. 21.01.2020, p. 14), dient te worden opgemerkt dat dit louter blote beweringen zijn die u niet heeft kunnen staven aan de hand van enig concreet gegeven. Immers, wanneer het Commissariaat-generaal informeert naar de concrete dingen die u op vlak van rekrutering meemaakte, stelt u algemeen dat dit altijd zo gaat, verklaart u vaag dat de taliban of Daesh u zal komen rekruteren omdat u jong bent en vervolgt u – naast de kwestie - dat de politie u zal vangen en opsluiten omdat u geen taskara heeft (CGVS 15/31012/Z dd. 21 januari 2020, p.14).

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade.

De door u neergelegde enveloppe toont louter aan dat u briefwisseling vanuit Pakistan heeft ontvangen en kan bijgevolg bovenstaande beoordeling en beslissing niet wijzigen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze ongemoeid laat, onverminderd overeind.

Verzoeker doet met zijn verwijzing naar een aantal van zijn overige afgelegde verklaringen, zonder daarbij bovendien ook maar enigszins aan te tonen of aannemelijk te maken dat deze als geloofwaardig of waarachtig kunnen of moeten worden beschouwd, tot slot geenszins afbreuk aan het voorgaande. Deze verklaringen wegen in het geheel niet op tegen de veelheid aan voormelde, frappante vaststellingen.

Verzoeker heeft aldus op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven en zoals aangegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker weigert gelet op de voormelde vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke herkomst, familiale netwerk, levensloop, profiel, scholing, beroepsactiviteiten, achtergrond, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de situatie in zijn zelfverklaarde land en regio van herkomst (onder meer voor Kochi's) verder niet dienstig en kan hij hiermee geenszins volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke herkomst, familiale netwerk, levensloop, profiel, scholing, beroepsactiviteiten, achtergrond, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst en achtergrond van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële familiale netwerk, levensloop, scholingsgraad, profiel, beroepsactiviteiten, problemen en situatie en over de vraag of verzoeker, gelet op deze elementen, al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijner hoofde niet voorhanden is.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT